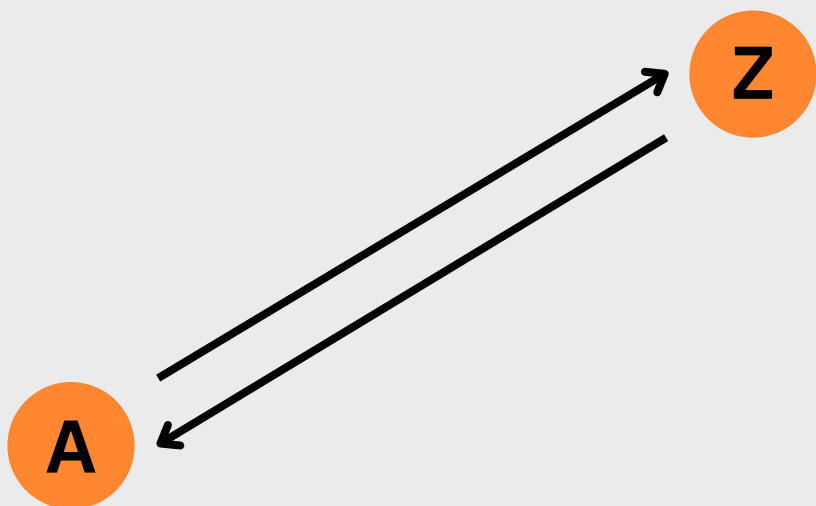

OD SCENARIUSZA DO OSTATNIEGO UJĘCIA

PLAN ZABEZPIECZEŃ BHP

E-BEHAPOWIEC
MAREK POKRZYWIŃSKI

ZWIĄZEK
ZAWODOWY
FILMOWCÓW

Współfinansowanie

POLSKI
INSTYTUT
SZTUKI
FILMOWEJ

Wstęp

Produkcja filmowa jest środowiskiem pracy szczególnym. Łączy działalność artystyczną z pracą techniczną, logistyką, presją czasu oraz ciągłą zmianą warunków. Plan zdjęciowy powstaje często w miejscach, które nie były projektowane do pracy ludzi, a scenariusz wymaga działań wykraczających poza codzienną praktykę zawodową. W takich warunkach bezpieczeństwo nie jest formalnością, lecz narzędziem pracy.

Plan zabezpieczeń nie powinien być dokumentem przygotowywanym „dla przepisów”. Jest on bowiem narzędziem organizacyjnym produkcji, którego celem jest umożliwienie bezpiecznej i płynnej realizacji zdjęć. Dobrze przygotowany plan ogranicza przestoje, zmniejsza ryzyko wypadków, chroni zdrowie ludzi oraz budżet produkcji. W praktyce jest elementem profesjonalnego zarządzania planem zdjęciowym, tak samo istotnym jak harmonogram, plan dnia czy storyboard.

Bezpieczeństwo na planie filmowym nie polega na eliminacji ryzyka. Film z natury operuje sytuacjami kontrolowanego zagrożenia: pracą na wysokości, efektami specjalnymi, intensywnym oświetleniem, ruchem pojazdów czy scenami dynamicznymi. Celem jest świadome rozpoznanie zagrożeń i takie przygotowanie pracy, aby ryzyko było przewidywalne, kontrolowane i akceptowalne w granicach dopuszczalnych przepisami prawa i standardami branżowymi.

Dokument ten został przygotowany jako poradnik dla osób pracujących przy produkcji filmowej: producentów, kierowników produkcji, kierowników planu, reżyserów, operatorów oraz przedstawicieli pionów technicznych i artystycznych. Nie wymaga specjalistycznej wiedzy BHP. Jego zadaniem jest pokazanie, jak w praktyce organizować bezpieczny plan zdjęciowy i jak budować kulturę współodpowiedzialności całej ekipy.

Najważniejszą zasadą pozostaje prosta reguła: bezpieczeństwo jest wspólnym procesem, a nie zadaniem jednej osoby.

Dlaczego plan zabezpieczeń jest częścią produkcji filmowej

Na wielu planach zdjęciowych bezpieczeństwo pojawia się dopiero wtedy, gdy wymagają tego procedury lub dokumentacja produkcyjna. W praktyce oznacza to, że plan zabezpieczeń powstaje równolegle do zdjęć lub traktowany jest jako formalny załącznik. Takie podejście prowadzi do sytuacji, w której dokument istnieje, ale nie wpływa na rzeczywistą organizację pracy.

Dobrze przygotowany plan zabezpieczeń powinien powstawać na tym samym etapie, co planowanie zdjęć. Wynika to z faktu, że większość zagrożeń nie pojawia się przypadkowo. Są one bezpośrednią konsekwencją decyzji produkcyjnych: wyboru lokacji, sposobu realizacji sceny, czasu zdjęciowego, liczby osób na planie czy zastosowanych efektów.

Plan zabezpieczeń spełnia w produkcji filmowej trzy podstawowe funkcje.

1

Porządkuje odpowiedzialność

Na planie funkcjonuje wiele pionów, a decyzje zapadają dynamicznie. Jasne określenie, kto podejmuje decyzję w sytuacji zagrożenia, eliminuje chaos i skraca czas reakcji.

2

Umożliwia przewidywanie problemów

Analiza scenariusza pod kątem ryzyka pozwala wcześniej zaplanować próby techniczne, dodatkowe zabezpieczenia lub zmianę sposobu realizacji sceny, zanim pojawi się presja czasu.

3

Chroni ciągłość produkcji

Wypadki, uszkodzenia sprzętu lub niekontrolowane sytuacje najczęściej powodują wielogodzinne lub kilkudniowe przestoje. Z punktu widzenia produkcji bezpieczeństwo jest więc elementem zarządzania ryzykiem finansowym.

Istotne jest również zrozumienie, że plan zabezpieczeń nie jest dokumentem stałym. Każdy dzień zdjęciowy zmienia warunki pracy: pogodę, lokalizację, skład ekipy czy charakter scen. Dlatego plan powinien być aktualizowany operacyjnie, a jego założenia omawiane z zespołem przed rozpoczęciem pracy.

Produkcje, które traktują bezpieczeństwo jako część procesu twórczego, osiągają zwykle większą przewidywalność pracy. Ekipa wie, czego się spodziewać, a decyzje podejmowane są spokojniej i szybciej.

Podstawa prawna

Plan zabezpieczeń produkcji filmowej powinien być opracowany w oparciu o obowiązujące przepisy prawa pracy oraz regulacje szczególne dotyczące produkcji audiowizualnej. Podstawowym aktem prawnym w zakresie organizacji pracy i odpowiedzialności za bezpieczeństwo jest Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 15 marca 2011 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy produkcji filmowej (Dz.U. z późn. zm.), który reguluje organizację pracy na planie filmowym, zasady realizacji scen niebezpiecznych, prac kaskaderskich, efektów specjalnych, pracy na wysokości oraz zabezpieczenia medycznego.

Zastosowanie mają również przepisy ogólne, w tym Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, a w zakresie ochrony przeciwpożarowej - Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej oraz Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów.

W przypadku realizacji zdjęć w obiektach budowlanych, w plenerach z wykorzystaniem konstrukcji tymczasowych lub podczas robót montażowych zastosowanie mają również przepisy Ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane.

Plan zabezpieczeń stanowi zatem praktyczne rozwinięcie i operacyjne wdrożenie obowiązków wynikających z powyższych aktów prawnych na potrzeby konkretnej produkcji filmowej.

Filozofia bezpieczeństwa na planie filmowym

Plan filmowy działa sprawnie tylko wtedy, gdy wszyscy uczestnicy rozumieją wspólne zasady pracy. Dotyczy to również bezpieczeństwa. Same procedury nie zapobiegają wypadkom, jeżeli ludzie nie czują odpowiedzialności za reagowanie na zagrożenia.

Podstawą jest odejście od myślenia, że bezpieczeństwo należy wyłącznie do działu BHP lub jednej wyznaczonej osoby. W rzeczywistości największy wpływ na bezpieczeństwo mają osoby znajdujące się najbliżej działania: operatorzy sprzętu, oświetlacze, scenografia, kaskaderzy, dyżurni planu czy aktorzy.

Kluczową zasadą jest prawo do zatrzymania pracy w sytuacji zagrożenia. Jeżeli warunki realizacji sceny odbiegają od ustaleń, pojawia się nieprzewidziane ryzyko albo ktoś zauważy realne zagrożenie zdrowia lub życia, zdjęcia powinny zostać wstrzymane do czasu wyjaśnienia sytuacji. Decyzja taka nie jest oznaką problemu organizacyjnego, lecz elementem profesjonalnego zarządzania planem.

Jednym z największych zagrożeń w produkcji filmowej jest presja czasu. Skracanie przygotowań, pomijanie prób technicznych lub improwizowanie scen ryzykownych często wynika z chęci utrzymania harmonogramu. W praktyce prowadzi to do wzrostu ryzyka i paradoksalnie częściej powoduje opóźnienia niż im zapobiega.

Dlatego kultura bezpieczeństwa opiera się na kilku prostych zasadach:

- zagrożenia zgłasza się natychmiast,
- pytania są mile widziane,
- nie przyspiesza się pracy kosztem zabezpieczeń,
- każda osoba na planie ma prawo powiedzieć „STOP”.

W dobrze funkcjonującym zespole bezpieczeństwo nie ogranicza kreatywności. Wręcz przeciwnie, daje twórcom większą swobodę działania, ponieważ ryzykowne elementy są wcześniej zaplanowane i kontrolowane.

Bezpieczeństwo na planie filmowym nie jest przeciwieństwem dynamiki produkcji. Jest warunkiem jej stabilności.

Jak powstaje plan zabezpieczeń

Dobry plan zabezpieczeń zaczyna się od scenariusza. Analiza tekstu pod kątem zagrożeń pozwala zidentyfikować sceny wymagające dodatkowego przygotowania jeszcze przed wejściem w zdjęcie.

Proces przygotowania powinien przebiegać etapowo.

Identyfikacja ryzyka

Najpierw identyfikuje się sceny zwiększonego ryzyka: działania dynamiczne, użycie ognia, pojazdów, pracy na wysokości, dużych grup ludzi lub trudnych lokacji. Następnie konsultuje się je z odpowiednimi specjalistami i pionami technicznymi.

Sposób realizacji

Często zmiana ustawienia kamery, kolejności ujęć lub technologii wykonania efektu znacząco obniża ryzyko bez wpływu na efekt artystyczny.

Poziom zabezpieczeń

Określenie w planie zabezpieczeń poziomu zastosowanych zabezpieczeń: medycznego, przeciwpożarowego oraz organizacyjnego. Na tym etapie planuje się próby techniczne, które są jednym z najskuteczniejszych narzędzi zapobiegania wypadkom.

Omówienie z ekipą

Omówienie planu z ekipą. Dokument, którego nikt nie zna, nie pełni swojej funkcji.

Bezpieczeństwo na planie filmowym nie jest jednorazowym działaniem wykonanym przed rozpoczęciem zdjęć. Jest procesem codziennym, zależnym od warunków pracy danego dnia. Każdy dzień zdjęciowy powinien rozpoczynać się krótką odprawą, podczas której omawia się sceny wymagające szczególnej uwagi. Celem nie jest szkolenie, lecz przypomnienie najważniejszych zagrożeń i zasad pracy. W trakcie dnia zdjęciowego kluczowa jest obserwacja zmian. Pogoda, zmęczenie zespołu, zmiana ustawień scenografii lub improwizacja sceny mogą wprowadzić nowe ryzyka, których nie było w planie

Plan zabezpieczeń powinien być traktowany jako dokument żywy, aktualizowany wraz z przebiegiem produkcji.

Kluczowe obszary na planie filmowym - Elementy Planu Zabezpieczeń

Realizacja filmu wiąże się z jednoczesnym prowadzeniem wielu rodzajów prac - technicznych, logistycznych i artystycznych - często w zmiennych i nie w pełni kontrolowanych warunkach. Z tego względu plan zabezpieczeń powinien, w sposób uporządkowany, identyfikować kluczowe obszary ryzyka charakterystyczne dla produkcji filmowej.

Podział na główne obszary pozwala nie tylko spełnić wymagania formalne, lecz przede wszystkim ułatwia zarządzanie bezpieczeństwem w praktyce planu zdjęciowego. Każdy z wymienionych elementów odnosi się do realnych sytuacji produkcyjnych, które wymagają odrębnej analizy, przygotowania technicznego oraz jasnego określenia odpowiedzialności.

Celem tej części dokumentu jest wskazanie tych obszarów, które najczęściej generują podwyższone ryzyko oraz wymagają szczególnego nadzoru organizacyjnego i technicznego podczas realizacji zdjęć.

Dobry plan zabezpieczeń powinien zawierać m.in. takie elementy jak:

Określenie odpowiedzialności	Wstrzymanie pracy	Czynności kaskaderskie	Pirotechnika i użycie broni
Praca z dziećmi	Sceny intymne	Sceny wodne	Wykaz prac na wysokości
Praca ze zwierzętami	Sceny masowe	Informacje o scenografii	Statki powietrzne Drony
Czas wolny	Składowanie i transport	Weryfikacja trzeźwości	Zabezpieczenia przeciwpożarowe
Zabezpieczenie medyczne			

Odpowiedzialności na planie - kto za co odpowiada

Plan filmowy jest środowiskiem pracy, w którym decyzje podejmowane są szybko i często równoległe w kilku pionach. W sytuacji zagrożenia brak jasnych kompetencji prowadzi do opóźnień lub błędnych reakcji. Dlatego plan zabezpieczeń powinien przede wszystkim porządkować odpowiedzialności, a nie tworzyć dodatkową hierarchię.

Odpowiedzialność za bezpieczeństwo organizacyjne ponosi producent. Oznacza to zapewnienie zasobów, czasu przygotowania oraz możliwości wdrożenia zabezpieczeń. Decyzje strategiczne dotyczące sposobu realizacji sceny mają bezpośredni wpływ na poziom ryzyka.

Kierownik produkcji odpowiada za wdrożenie tych założeń w praktyce. To na tym poziomie zapadają decyzje dotyczące zabezpieczenia medycznego, organizacji transportu, przygotowania lokacji czy czasu prób technicznych.

Kierownik planu pełni rolę operacyjną. Zarządza bezpieczeństwem w trakcie zdjęć i reaguje na bieżące zmiany warunków pracy. W praktyce jest osobą, która może zatrzymać zdjęcia do czasu usunięcia zagrożenia.

Koordynatorzy pionów odpowiadają za ryzyka specjalistyczne. Dotyczy to w szczególności efektów specjalnych, scen kaskaderskich, pracy na wysokości, transportu czy instalacji technicznych. Każdy pion najlepiej rozumie własne zagrożenia i powinien uczestniczyć w ich planowaniu.

Jednocześnie każdy członek ekipy ma obowiązek reagować na sytuacje niebezpieczne. Bezpieczeństwo na planie nie działa, jeżeli odpowiedzialność jest przenoszona wyłącznie na jedną osobę

Powody wstrzymania pracy

Plan powinien zawierać katalog sytuacji uzasadniających przerwanie pracy, wraz z procedurą postępowania po zatrzymaniu zdjęć. Powody te mogą obejmować m.in. zmianę warunków atmosferycznych, odstępstwo od zatwierdzonej choreografii sceny, awarię sprzętu, brak wymaganych zabezpieczeń lub nieprzewidzianą zmianę warunków lokalizacyjnych.

Dokument powinien podkreślać prawo każdej osoby do zgłoszenia zagrożenia oraz zasadę, że presja czasu lub budżetu nie może uzasadniać kontynuowania pracy w warunkach ryzyka.

Wykaz prac kaskaderskich

Plan musi zawierać szczegółowy wykaz scen wymagających zaangażowania kaskaderów lub wykonania działań o podwyższonym ryzyku. Dla każdej sceny należy określić zakres czynności, sposób zabezpieczenia, obecność koordynatora kaskaderów oraz wymagane próby.

Konieczne jest wskazanie i opisanie stref bezpieczeństwa, minimalnego poziomu zabezpieczenia medycznego oraz zasad komunikacji między pionami technicznymi podczas realizacji sceny

Pirotechnika i użycie broni

Dokument powinien zawierać wykaz scen z użyciem ognia, materiałów pirotechnicznych, efektów wybuchowych oraz broni palnej lub butaforskiej. Należy wskazać osoby posiadające wymagane uprawnienia, sposób magazynowania i transportu materiałów oraz procedury zabezpieczenia planu.

Plan powinien określać strefy wyłączenia z ruchu, zabezpieczenie przeciwpożarowe, komunikaty ostrzegawcze dla ekipy oraz poziom zabezpieczenia medycznego adekwatny do ryzyka.

Praca z dziećmi

Plan zabezpieczeń powinien uwzględniać szczególne regulacje dotyczące pracy osób małoletnich. Należy określić czas pracy dostosowany do wieku, obecność opiekuna prawnego lub przedstawiciela ustawowego oraz osobę nadzorującą realizację scen.

W scenach wymagających ekspozycji na stres lub intensywne bodźce należy przeprowadzić dodatkową analizę wpływu na dobrostan dziecka oraz wprowadzić odpowiednie ograniczenia.

Informacja o scenach intymnych – rola i funkcja koordynatora scen intymnych

Plan powinien wskazywać sceny o charakterze intymnym oraz obecność koordynatora scen intymnych, jako osoby odpowiedzialnej za przygotowanie, uzgodnienie i bezpieczną realizację sceny.

Koordynator odpowiada za ustalenie zakresu kontaktu fizycznego, potwierdzenie zgody aktorów oraz zapewnienie zamkniętego planu w trakcie realizacji ujęć. Dokument powinien podkreślać znaczenie bezpieczeństwa psychicznego i poszanowania granic uczestników sceny.

Sceny wodne

W przypadku scen realizowanych na wodzie lub w jej bezpośrednim sąsiedztwie plan powinien określać obecność wykwalifikowanych ratowników wodnych, sprzętu asekuracyjnego oraz procedur ewakuacyjnych.

Należy uwzględnić analizę temperatury wody, głębokości akwenu, prądów wodnych oraz warunków atmosferycznych. W scenach dynamicznych wymagane są próby techniczne i ograniczenie liczby osób w strefie zagrożenia.

Wykaz prac na wysokości

Plan powinien zawierać listę scen wymagających pracy powyżej poziomu gruntu w miejscach niezabezpieczonych konstrukcyjnie. Należy określić wymagane uprawnienia, środki ochrony indywidualnej, sposób wydzielenia strefy pracy oraz procedurę nadzoru.

W przypadku użycia podnośników, rusztowań lub konstrukcji tymczasowych dokument powinien wskazywać osoby odpowiedzialne za odbiór techniczny i kontrolę stanu urządzeń.

Praca ze zwierzętami

Plan zabezpieczeń powinien określać gatunki zwierząt, sposób ich transportu, i przetrzymywania, obecność wykwalifikowanego opiekuna oraz warunki bytowe podczas zdjęć.

W scenach o wysokim poziomie bodźców należy przeprowadzić próby techniczne i wprowadzić strefy bezpieczeństwa. Dobrostan zwierząt powinien być traktowany równorzędnie z bezpieczeństwem ludzi.

Sceny masowe

Sceny masowe wymagają analizy zagrożeń związanych z przemieszczaniem się dużej liczby osób, możliwością paniki oraz utrudnioną ewakuacją. Plan powinien określać liczbę osób, sposób komunikacji, wyznaczenie liderów grup oraz dodatkowe zabezpieczenie medyczne i ochronę porządkową.

Należy także wskazać drogi ewakuacyjne oraz ograniczyć możliwość niekontrolowanego przemieszczania się statystów.

Informacja na temat scenografii

Plan powinien zawierać opis konstrukcji scenograficznych, w tym ich przeznaczenie, nośność oraz warunki użytkowania. W przypadku konstrukcji nietypowych należy uwzględnić dokumentację techniczną oraz odbiór przed dopuszczeniem do eksploatacji.

Istotne jest również wskazanie zabezpieczeń przeciwpożarowych materiałów dekoracyjnych oraz zakazu samodzielnych modyfikacji konstrukcji przez osoby nieuprawnione.

Użycie statków powietrznych / dronów / statków bezzałogowych

Plan powinien wskazywać lokalizację i harmonogram lotów, dane operatora posiadającego wymagane uprawnienia oraz sposób zabezpieczenia strefy startu i lądowania.

Należy określić procedurę komunikacji z ekipą przed rozpoczęciem lotu oraz wykluczyć obecność osób postronnych w strefie ryzyka

Informacje o czasie wolnym

Dokument powinien określać organizację przerw, dostęp do zaplecza sanitarnego, miejsc odpoczynku oraz posiłków. W warunkach plenerowych należy uwzględnić zabezpieczenie przed czynnikami atmosferycznymi.

Czas pracy i odpoczynku powinien być planowany w sposób ograniczający przemęczenie, które istotnie zwiększa ryzyko wypadków.

Określenie sposobów składowania i transportu

Plan powinien określać zasady magazynowania dekoracji, materiałów budowlanych, substancji chemicznych oraz sprzętu technicznego. Należy wskazać miejsca składowania, sposób zabezpieczenia przed dostępem osób nieuprawnionych oraz zasady transportu.

W zakresie przewozu osób dokument powinien uwzględniać kwalifikacje kierowców, stan techniczny pojazdów oraz wyposażenie w sprzęt pierwszej pomocy i gaśniczy.

Weryfikacja trzeźwości

Plan powinien określać zasady kontroli trzeźwości w przypadku uzasadnionego podejrzenia oraz procedurę dokumentowania badania.

Celem tej regulacji jest eliminacja ryzyka związanego z wykonywaniem czynności pod wpływem alkoholu lub środków odurzających, szczególnie w pracach technicznych i wysokiego ryzyka.

Zabezpieczenie przeciwpożarowe

Zagrożenie pożarowe na planie filmowym wynika najczęściej z połączenia trzech elementów: źródła ciepła, materiałów palnych i dostępu powietrza. Scenografia, instalacje oświetleniowe oraz efekty specjalne często spełniają wszystkie te warunki jednocześnie.

Dlatego ochrona przeciwpożarowa nie powinna być traktowana jako oddzielna procedura, lecz jako część projektowania sceny. Już na etapie przygotowania należy przewidzieć drogi ewakuacyjne, dostęp do sprzętu gaśniczego oraz osoby odpowiedzialne za reakcję.

Zabezpieczenie medyczne i reakcja na wypadek

Dobór zabezpieczenia medycznego powinien wynikać z realnego poziomu ryzyka, a nie wyłącznie z liczby osób na planie. Znaczenie mają również lokalizacja zdjęć, czas dojazdu służb ratunkowych oraz charakter scen.

Minimalne zabezpieczenie może obejmować jedynie wyposażoną apteczkę, natomiast sceny dynamiczne, kaskaderskie lub realizowane w trudnym terenie wymagają obecności wykwalifikowanego personelu medycznego oraz dostosowanego środka ewakuacji.

Równie ważne jak obecność ratownika jest jasne określenie procedury działania:

- kto wzywa pomoc
- kto zatrzymuje zdjęcia
- kto zabezpiecza miejsce zdarzenia
- kto kieruje ekipą

W sytuacji nagłej liczy się prostota działania, dlatego procedury powinny być wcześniej omówione.

Dobre praktyki bezpiecznego planu filmowego

Doświadczenie produkcyjne pokazuje, że bezpieczeństwo najczęściej wynika z prostych nawyków:

- próby techniczne przed dublem
- jasne decyzje jednej osoby prowadzącej scenę
- brak improwizacji w działaniach ryzykownych
- widoczna obecność osoby odpowiedzialnej za bezpieczeństwo
- krótkie podsumowanie po zdarzeniach i wyciąganie wniosków

System bezpieczeństwa działa tylko wtedy, gdy informacje o zagrożeniach przepływają szybko i bez barier. Każda osoba na planie powinna wiedzieć, komu może zgłosić zauważone zagrożenie.

Brak reakcji na zgłoszenia prowadzi do utraty zaufania zespołu i w efekcie do ukrywania problemów. Kultura bezpieczeństwa opiera się na przekonaniu, że zgłoszenie zagrożenia jest działaniem profesjonalnym, a nie utrudnianiem pracy.

Dobre praktyki nie spowalniają produkcji. W dłuższej perspektywie ją stabilizują.

Podsumowanie

Plan zabezpieczeń BHP w produkcji filmowej jest przede wszystkim narzędziem organizacyjnym i zarządczym. Nie stanowi wyłącznie formalnego obowiązku wynikającego z przepisów prawa, lecz element profesjonalnego planowania i realizacji produkcji, które bezpośrednio wpływa na bezpieczeństwo członków ekipy i wykonawców, stabilność harmonogramu zdjęć oraz ograniczanie ryzyk finansowych związanych z przestojami, wypadkami lub odpowiedzialnością prawną.

Dokument powinien powstawać równolegle z planowaniem zdjęć, ponieważ większość zagrożeń wynika z decyzji artystycznych i organizacyjnych. Jego rolą jest identyfikacja obszarów podwyższonego ryzyka, określenie odpowiedzialności, zaplanowanie adekwatnych zabezpieczeń technicznych, medycznych i przeciwpożarowych oraz ustalenie zasad reagowania w sytuacjach zagrożenia.

Plan zabezpieczeń opiera się na obowiązujących przepisach prawa, w szczególności na rozporządzeniu dotyczącym bezpieczeństwa i higieny pracy przy produkcji filmowej, ale jego skuteczność zależy przede wszystkim od kultury pracy zespołu. Kluczowe znaczenie ma współodpowiedzialność całej ekipy, prawo do wstrzymania pracy w sytuacji zagrożenia oraz bieżąca komunikacja między pionami.

Bezpieczeństwo na planie filmowym nie polega na eliminacji ryzyka, lecz na jego świadomym rozpoznaniu, kontroli i ograniczaniu do poziomu akceptowalnego. Dobrze przygotowany i konsekwentnie realizowany plan zabezpieczeń stanowi warunek stabilnej, przewidywalnej i profesjonalnej produkcji filmowej.

Ze względu na złożoność procesu produkcji filmowej oraz odpowiedzialność prawną i organizacyjną, opracowanie planu zabezpieczeń powinno być powierzane osobom posiadającym doświadczenie w branży filmowej oraz odpowiednie kwalifikacje i uprawnienia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.

Bezpieczeństwo na planie nie powstaje samo - budujemy je wspólnie, każdego dnia, od scenariusza do ostatniego ujęcia.